

LANDHUISHOUDELIJKE COURANT

Weekblad

voor den

NEDERLANDSCHEN AKKERBOUWER, VEEHOUDER, HOUTTELER, BOOMKWEKER, WARMOEZIER EN GRONDEIGENAAR.

Dr. J. WTEWAALL, Hoofdredacteur.

Wekelijks verschijnt een nummer. — Abonnement voor 't vierde jaar f1.80; vrachtvrij door het geheele rijk f2.00. Enkele nummers, voor zoover de voorraad strekt, verkrijgbaar voor f0.16. Aankondigingen van acht regels en minder, worden geplaatst voor f1.25; elke regel meer voor f0.10, zonder afzonderlijke berekening van zegelregt. — Alle Aankondigingen gelieve men in te zenden aan den Uitgever J. G. MELIER te Arnhem, uiterlijk vrijdag morgen. — Alle berichten, brieven en te plaatsen stukken aan den HOOFDREDACTEUR te Voorst, bij Zutphen. Van insenders bij de Redactie niet bekend, vrachtvrij.

Berigten van Landbouw-Genootschappen.

VERSLAG wegens den toestand van den Landbouw in Gelderland en dien van de Geldersche Maatschappij van Landbouw, wegens de Hoofdafdeeling dier Maatschappij uitgebragt, in de Algemeene Vergadering, gehouden te Zutphen, den 4 Junij 1850.

(Fervolg van no. 29.)

Water werktuigen door stoom in beweging gebragt, heeft de wetenschap en de ondervinding onstans doen kennen als datgene waarnaar men overal trachten moet bij diegene onze Rivierpolders welke overlast van kwel en regenwater hebben. Hoewel nu het voorbeeld van den Molenpolder van Wamel nog niet na is gevolgd, mag men met grond hopen dat dit zeer vele, zoo niet de meeste bewoners onzer polders welke daaraan kennis hebben, heeft overtuigd van naar iets dergelijks te moeten streven, zoo zij niet blijven willen in den tegenwoordigen toestand of, wat bij den Landbouw hetzelfde is, zoo zij niet willen achteruit gaan. (1) In de overige polders aan Maas en Waal, heeft men het voorbeeld te nabij de hand, dan dat daar eindelijk niet de gemeenschappelijke noodleiden zal, tot een eendragtig samenwerken der verschillende polders en tot het overwinnender tallooze bezwaren die steeds ontstaan, wanneer zeer velen eenstemmig moeten handelen, wanneer zij allen geld moeten uitgeven en 't, gelijk in alle soortgelijke gevallen onmogelijk is, om voor een ieder zijn aandeel in de onkosten volkomen evenredig te maken aan het te genieten voordeel. In Bommelerwaard, in den polder van Veluwe heeft men de oprigting van Stoomgemalen beraamd, maar de uitvoering is nog in wijde zakken! De plannen voor het groot aantal polders buitendien, dat daaraan volstrekt behoefte heeft, schijnen echter nog geheel binnens kamers te blijven.

Ontoereikende waterlozing is dus de voornaamste oorzaak van den tegenwoordigen toestand waarin vele der kleilanden in Gelderland verkeeren. Een ander beletsel tegen verbeteringen zijn de

(1) In de Mededeelingen over 1847 is een stukje opgenomen dat voornamelijk ten doel heeft om de gunstige resultaten van Stoomgemalen voor polders, meer algemeen bekend te maken. Ter verspreiding onder de inwoners van polders, zijn daarvan nog een aantal afdrucken bij den Algemeenen Secretaris voorhanden, en op aantrage bij hem of de Secretarissen der Afdelingen verkrijgbaar.

tienden. De tiendzaak is in Gelderland in het afgelopen jaar weer onderscheiden malen ter sprake geweest. Zij is moeilijk te begrijpen en de meeste tiendplichtigen zijn maar al te zeer geneigd om de tienden als eene gewone belasting te beschouwen, die alzo vereffend wordt zoo dra men den tiendbaren grond verkoopt. Gewone belastingen echter moeten van de oppervlakte gronds steeds in gelijke hoeveelheid genomen worden; tienden worden geheven van de geteelde vruchten en vermeerderen naarmate de oogsten vermeerderen, hetzij ten gevolge van gunstige jaren, hetzij (en daarin zit de vraag) ten gevolge van de meerder moeite en kosten die de boer aan den akker besteedt. Dat ten gevolge daarvan tienden, verbeteringen beletten is duidelijk; want alle verbeteringen, alle moeite en kosten die men aan den akker besteedt geschieden met het vooruitzicht op winst. Steekt de tiendheffer die winst in zijn zak, gelijk hij werkelijk doet, dan zal geen verstandig mensch zijnen akker verbeteren, ten pleziere van een ander en zonder zelfs een »dankjewel» te oogsten. (1) Zeer gemakkelijk te begrijpen is evenwel deze tiendquaestie niet, en heeft dit helaas gemeen met de voornaamste grondwaarheden der staathuishoudkunde, die ook meestal, slechts bij een grondig nadenken duidelijk te bevatten zijn. Dit is zoo zeer het geval dat men onder de honderd gewone bouwlieden die tiendplichtige gronden bebouwen er misschien negen en negentig zal aantreffen welke hoegenaamd geen voordeel zien in de verande-

(1) Hoezeer de Tiendheffer de winst tot zich neemt van hetgene tot verbeteringen van den akker wordt uitgegeven, blijkt ten duidelijkste uit de navolgende berekening. Stel de onzuivere opbrengst van een bunder akkerland op f160 waarde, waarvan den Tiendheffer $\frac{1}{10}$ of f16 toevallen, zoodat er voor den Bouwman, den Tiendplichtige, f144 overblijven. Hoewel dit nu voor den laatstgenoemde een hoogst onaangenaam gemis is van een gedeelte van zijnen oogst, zoo is dit noch nadeelig, noch onbillijk, want de grond is met dat bezwaar wilens en wetens gepacht of aangekocht. Maar nu besteedt de Landman f50 tot het verkrijgen van eenen beteren oogst op dien akker met het plan, natuurlijk, om dat geld met de rente en bovendien met winst terug te krijgen. Stel de winst op 6, de rente op 4 ten honderd, zoodat hij eenen oogst van f199 waarde sniver of, met inbegrip van den tiend, f215 onzuivere waarde moet verkrijgen. Heeft hij nu goed gespeculeerd, gelukt hem de onderneming volkomen en staat er dus werkelijk een

ring van tienden in vaste, onveranderlijke grondrenten; die huns ondanks gedwongen zullen moeten worden om de tienden af te koopen, wanneer men eens daartoe overgaat. Maar dit verandert de zaak niet, dit kan de waarheid niet onwaar maken dat tienden allernoodlottigst verbeteringen in den landbouw belemmeren, en dat wij Nederlanders onbegrijpelijk dwaas en kortzigtig handelen, door het voorbeeld van alle de natiën die ons omringen, van de Spanjaarden en Portugeezen zelfs, niet na te volgen en het heffen der tienden in natura af te schaffen. Het gevoelen echter dat de verandering der tienden in vaste grondrenten noodzakelijk is, wint ook in Gelderland aanhoudend veld. De Commissie van Landbouw heeft in het afgelopen jaar, in dien geest een adres aan den Staten Generaal ingezonden. De Algemeene Vergadering onzer Maatschappij heeft met eenparige stemmen dat voorbeeld gevolgd, en later hebben de meeste leden van de besturen der Afdelingen, daartoe aangezocht door een der ijverigste onzer bestrijders der tienden, bij twee gelijklopende adressen nogmaals daarop aangedrongen. De Hoofdafdeeling heeft getracht om deze zaak te verduidelijken en wat de tienden eigenlijk uitwerken aan het licht te brengen, door het opmaken van een algemeen statistiek overzicht te beproeven. Op de door haar rondgezonden staten, heeft zij tot dus verre, slechts uit $\frac{1}{4}$ der gemeenten van Gelderland voldoende antwoorden ontvangen. Zij heeft die echter tot een geheel vereenigd, en met de hoop om ze later te kunnen uitbreiden, in hare Berigten opgenomen. Geen onzer vruchtbare kleistreken welligt wordt met meer zorgeloosheid behouwd dan de Over-Betuwe. Daar treft men akkers aan welke om het andere jaar gezomervoord, maar nimmer of genoegzaam nimmer gemest worden; zou nu juist dat stelsel van oogsten, met het minstmogelijk aanwenden van kosten, niet welligt onwillekeurig door de landbouwers zijn verkozen als stemmende het meest overeen oogst van f215 aan waarde op het veld, dan komt de tiendheffer, neemt daarvan $\frac{1}{10}$ of f21.50 en — er blijven slechts f193.50 voor den boer over, zoodat hij noch rente, noch winst van zijn besteede kapitaal geniet en dit zelfs terug ontvangt met een verlies van 1 ten honderd. Het blijkt hieruit overtuigend dat degene, welke aan tiendbaren grond kosten besteedt, zulks ten profijte doet van den Tiendheffer en zich zelve verlies berokkent.

